

[Formanden.]

I skrivelse af gårs dato meddeler indenrigsministeren, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme, forslag til lov om den amtskommunale beskatning og forslag til lov om svangerskabshygiejne.

I skrivelse af dags dato meddeler folketingsmand Frode Jakobsen, at han på grund af udsendelse i offentligt hverv ikke vil kunne give møde i tinget i mindst én måned fra den 2. november d. å. at regne, hvorfor han anmoder om orlov og om, at stedfortræderen må blive indkaldt.

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Finansministeren (Henry Grünbaum): Jeg skal herved tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring i lov om vurdering og beskatning til staten af faste ejendomme, forslag til lov om ejendomsskyld til staten samt forslag til lov om ændring af visse regler om opkrævning m. v. af skatter og afgifter af fast ejendom.*

Indenrigsministeren fremsætter endvidere samtidig hermed forslag til lov om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme og forslag til lov om den amtskommunale beskatning. De fem lovforslag går ud på en omlægning af ejendomsbeskatningen, således at statsejendomsskylden trinvis afvikles, og således at grundbeskatningen herefter udelukkende bliver et kommunalt anliggende.

De tre her fremsatte lovforslag svarer — bortset fra nogle tekniske ændringer — til de tre forslag, der er udarbejdet af det udvalg vedrørende forenkling af ejendomsbeskatningen, der i august 1963 blev nedsat af finansministeren. Forslagene findes i den betænkning, som udvalget afgav i juli måned i år.

Ved den folketingsbeslutning, der den 2. juni i år blev vedtaget her i tinget, opfordredes regeringen til at fremsætte lovforslag om ændringer i beskatningen af faste ejendomme til staten og kommunerne. Lovforslagene skulle gå ud på en forenkling i ejendomsbeskatningen, således at denne ændres til udelukkende at være en kommu-

nal grundskyld. Alle bygningsskatter skulle trinvis afvikles, statsgrundskylden afskaffes, og kommunernes adgang til selv at bestemme grundskyldens omfang skulle udvides.

De her fremsatte tre lovforslag om stats-ejendomsbeskatningen følger de synspunkter, der fandt udtryk i folketingsbeslutningen. Det første af lovforslagene går ud på at ophæve statsgrundskylden fra den 1. april 1966. Det andet forslag går ud på at afvikle den fikserede ejendomsskyld til staten på linje med den gradvise nedsættelse, der allerede finder sted af de kommunale bygnings-skatter, således at skatten afvikles over en periode frem til 1990. Det tredje af lovforslagene går ud på at indføre mere rimelige regler for forfaldstid og betalingsfrist for de to årlige amtstueskatteterminer.

Med hensyn til detaljerne i de her fremsatte tre lovforslag skal jeg i øvrigt henvise til bemærkningerne til lovforslagene og skal hermed anbefale lovforslagene til det høje tings velvillige behandling.

Indenrigsministeren (Hans Hækkerup): Jeg skal tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme og forslag til lov om den amtskommunale beskatning.*

Forslagene fremsættes i forbindelse med de af finansministeren samtidig hermed fremsatte forslag til ændring af statsejendomsskatte Lovgivningen og bygger ligesom disse forslag for en væsentlig del på den af udvalget til forenkling af ejendomsbeskatningen afgivne betænkning.

Forslaget til lov om ændring af den kommunale ejendomsskatte Lov tilsigter i første række at afpasse bestemmelserne om fastsættelsen af de kommunale grundskyldpromiller efter de meget betydelige stigninger i grundværdierne, som må påregnes ved 13. almindelige vurdering, og samtidig hermed at give sognekommunerne en udvidet adgang til selv at fastsætte størrelsen af deres udskrivning af grundskyld. Jeg vil her gerne straks indskyde den bemærkning, at forenklingssudvalget, der jo var et rent embedsmandsudvalg, ikke har ment at burde tage stilling til det i det væsentlige politiske spørgsmål om, hvorvidt der som følge af de forventede stigninger i grundværdiansættelserne bør ske en regulering af

[Indenrigsministeren.]

de rammer, der gælder for grundskyldpromillernes fastsættelse.

Forinden jeg nærmere omtaler forslaget indhold, vil jeg gerne kort redegøre for de gældende regler om de kommunale grundskyldpromillers størrelse.

I sognekommunerne skal promillen være mindst 10, højst 35, idet indenrigsministeren dog i ganske særlige tilfælde kan tillade en større promille, dog højst 40. De nærmere regler for fastsættelsen af de amtskommunale grundskyldpromiller, der højst kan udgøre 14, vil blive omtalt i forbindelse med forslaget til loven om den amtskommunale beskatning.

I bykommunerne gælder intet maksimum for promillen, hvorimod den ikke kan fastsættes lavere end den i skatteåret 1960-61 gældende promille, der næsten overalt udgjorde 24-26.

Den sognekommunale grundskyldpromille ligger i indeværende skatteår gennemsnitlig på ca. 23, og sognekommunerne vil derfor i almindelighed have mulighed for at kompensere endog meget betydelige stigninger i grundværdierne gennem en nedsættelse af promillen. En sådan mulighed består imidlertid ikke for de kommuner, der allerede nu anvender minimumspromillen 10 eller andre lave promiller, og for at åbne også disse kommuner adgang til at imødegå grundværdistigninger har man i stedet for at foreslå en ny undergrænse på nogle ganske få promille valgt helt at slette undergrænsen. Samtidig foreslås overgrænsen for den sognekommunale grundskyld på 35 promille ophævet, således at der på dette punkt opnås ligestilling med bykommunerne, hvor der som nævnt ikke gælder noget maksimum. Endelig skal jeg bemærke, at regeringen ikke har fundet, at der fortsat er behov for den begrænsning i adgangen til at ændre promillens størrelse fra år til år, der hidtil har været gældende for sognekommuner med under 3.000 indbyggere, hvorfor denne begrænsning foreslås ophævet.

For bykommuner foreslås minimumspromillen nedsat til 16. Når der foreslås en relativt mindre nedsættelse af bykommunernes minimumsgrænse, end de forventede stigninger i grundværdierne ved 13. almin-

delige vurdering kunne begrunde, må det ses i forbindelse med den foreslåede afskaffelse af statsgrundskylden. I landkommunerne er statsgrundskyldens bortfald taget i betragtning ved udformningen af reglerne for den amtskommunale grundbeskatning.

Ud over ændrede regler for grundskyldpromillernes fastsættelse indeholder forslaget en del andre ændringer af ejendoms-skatteloven. Jeg skal her blot yderligere omtale de foreslåede nye regler for lempelsen af den amtskommunale grundskyld af landbrugsejendomme. Medens det afgørende for, om en ejendom kan komme i betragtning ved lempelsen, nu er, om den pågældende ejendom helt eller delvis er noteret som landbrugsejendom, vil det fremtidige kriterium blive, om ejendommen rent faktisk benyttes til landbrugsmæssige formål. Endvidere vil der blive adgang til at opnå fuldstændig fritagelse for den amtskommunale grundskyld af landbrugsejendomme, når landbrugets forrentningsprocent falder under en vis grænse, medens statskassens tilskud nu højst kan udgøre 54 mill. kr.

I forhold til den gældende ordning foreslås der på den anden side den begrænsning, at lempelsen kun kan omfatte den del af grundbeskatningen, der vedrører den landbrugsmæssige værdi, medens en eventuel merværdi, der f. eks. kan skyldes mulighed for udstykning, beskattes med den for andre ejendomme gældende promille. Særligt for landbrugsejendomme i yderzoner og landbrugszoner foreslås der i forbindelse hermed indført en henstandsordning vedrørende betalingen af kommunal grundskyld af nævnte merværdi, der jo, så længe zonebåndet påhviler vedkommende ejendom, ikke kan realiseres gennem udstykninger m. v.

Jeg finder endelig anledning til at bemærke, at den konjunkturbestemte lempelsesordning først foreslås sat i kraft fra og med skatteåret 1967-68, idet den amtskommunale grundskyld af landbrugsejendomme i skatteåret 1966-67 agtes dækket gennem landbrugsministeriets tilskudsordning uanset størrelsen af landbrugets forrentningsprocent.

Det andet forslag, forslaget til lov om den amtskommunale beskatning, der skal træde i stedet for den gældende lov af 18. februar 1961, tilsigter en ændring dels af den amts-

[Indenrigsministeren.]

kommunale grundbeskatning, dels af det grundlag, hvorpå sognekommunernes bidrag til amtskommunen udskrives.

Medens den amtskommunale grundskyldpromille efter de gældende regler fastsættes til en sådan størrelse, at der herved opnås dækning af halvdelen af amtskommunens udskrivningsbehov, dog at promillen som nævnt ikke må overstige 14, går det foreliggende forslag ud på, at der forlods skal udskrives grundskyld med 4 promille. Af den herefter resterende udskrivning udskrives yderligere efter forslaget halvdelen som grundskyld, dog at den samlede grundskyldpromille ikke må overstige 20. Den forhøjelse af den amtskommunale grundbeskatning, der vil blive en følge af disse ændringer, må ses i forbindelse med den foreslåede ophævelse af statsgrundskylden, idet regeringen har fundet, at denne grundskylds bortfald ikke uden videre bør komme grund-ejerne i amtskommunen til gode, men i hvert fald delvis tjene som et forøget kommunalt beskatningsgrundlag.

Også for den del af den amtskommunale udskrivning, der pålignes sognekommunerne, foreslås som nævnt ændrede regler. Den gældende ordning, hvorefter denne udskrivning sker med halvdelen i forhold til summen af de enkelte kommuners grundværdier og med halvdelen i forhold til summen af de skattepligtige indkomster i hver af de pågældende kommuner, har man ment at burde foreslå ændret derhen, at udskrivningen fremtidig sker med en femtedel efter grundværdierne og fire femtedele efter indkomsterne. Dette fordelingsforhold svarer så nogenlunde til det forhold, i hvilket sognekommunerne gennemsnitligt selv tilvejebringer deres skatteindtægter på grundværdier og indkomster.

Der foreslås endelig en noget ændret opgørelse af den indkomstmasse, der skal lægges til grund ved fordelingen med henblik på også ad denne vej at afpasse bidraget til amtskommunen bedst muligt efter den enkelte sognekommunes økonomiske bæreevne.

Idet jeg i øvrigt om de nærmere enkeltheder tillader mig at henvise til de to lovforslag og de dertil knyttede bemærkninger, skal jeg anbefale lovforslagene til det høje tings velvillige behandling.

Jeg skal endvidere herved tillade mig for

det høje ting at fremsætte *forslag til lov om svangerskabshygiejne.*

Lovforslaget svarer i alt væsentligt til et udkast, som er udarbejdet af et udvalg, som den 3. juni 1964 blev nedsat af sundhedsstyrelsen på foranledning af indenrigsministeriet, efter at seksualoplysningsudvalget havde rettet henvendelse til indenrigsministeriet om gennemførelse af svangerskabskommissionens forslag om, at der efter en fødsel (eller abort) skal tilbydes kvinderne vejledning i svangerskabsforebyggelse.

Efter den gældende lov om svangerskabs-hygiejne kan kvinder i anledning af svangerskab vederlagsfrit få foretaget indtil 3 forebyggende helbredsundersøgelser hos en læge og indtil 7 forebyggende helbredsundersøgelser hos en jordemoder. Dette foreslås ændret til indtil 5 forebyggende helbredsundersøgelser hos en læge, heraf 3 under svangerskabet, og indtil 6 forebyggende helbredsundersøgelser hos en jordemoder.

Det foreslås endvidere, at lægen ved den første undersøgelse efter svangerskabets afslutning skal give oplysning om de sundhedsmæssige problemer i forbindelse med et eventuelt nyt svangerskab. Lægen skal herunder enten tilbyde vejledning om anvendelse af svangerskabsforebyggende metoder eller, hvis han ikke ønsker selv at yde sådan vejledning, henvise til en mødre-hjælpsinstitution eller til en anden lægelig vejledning.

Den anden undersøgelse efter svangerskabet er tænkt at skulle tjene til kontrol af, at kvinder har forstået den givne vejledning om anvendelsen af den tilrådede svangerskabsforebyggende metode.

Reglerne om fribefordring foreslås udvidet, således at der ikke blot som hidtil ydes fribefordring til én helbredsundersøgelse under svangerskabet, men tillige fribefordring til den eller de lægeundersøgelser, som foretages efter svangerskabets ophør, og hvorunder vejledning angående svangerskabsforebyggelsesmetoder eventuelt ydes.

Baggrunden for lovforslagets § 4 er ønsket om at lovfæste adgangen til at lade undersøgelse af blodprøver fra rhesusimmuniserede kvinder foregå andre steder end på statens seruminstitut.

Endelig søges der i § 5 indført hjemmel til at yde jordemoderen honorar for de besøg,